

Yabancı

Siyah saçlı adam ellerini yüzünden kaldırıp gözlerini yavaşça açtı. Derin derin nefes alıp veriyordu. Dikkatli bir şekilde etrafına baktı ama nerede olduğunu bilmiyordu. Hogwarts'da olmalıydı. Yerdeydi. Bir köşeye sinmişti ve uzaktan sesler geldiğini duyabiliyordu. Büyük Salon'a benziyordu bulunduğu yer, ama hala emin olamıyordu. Büyük Salon da neresiydi? Nefes almayı kesti. Peki kimdi o? Derin bir nefes aldı. Ne olmuştu ona?

"Hey, yabancı!" uzaktan birinin seslendiğini işitti. Sesin geldiği yöne doğru baktığında siyah saçlı bir gencin ona el salladığını farkettil. Yavaşça ayağı kalktı ve o da el salladı tanımadığı gence.

"Hey, nerede olduğumuzu biliyor musun?"

Genç ona doğru ilerlerken gülümsüyordu. İyi biri olmalıydı değil mi? "Ah, elbette biliyorum," dedi genç, yanına geldiğinde. "ama şu anda sana söyleyemem."

"Neden hiçbir şey hatırlamıyorum?"

Genç kolunu onun omzundan aşırarak "Korkarım ki, bunu da sana söyleyemem." dedi. "Ama sana adımlı söyleyebilirim. Ben, Patıayak, ve burada ikimiz çok yakın arkadaşız."

Siyah saçlı adam bunun ne tür bir isim olduğunu düşünerken, aynı zamanda *yeni çok yakın arkadaşı* Patıayak ile tanımadığı bu yerde yürümeye koyuldu. "Peki söyleyemeyeceğin şeyleri nasıl öğreneceğimi söyleyebilir misin?"

Patıayak güldü ve genç adamın göğsünü avucunun içiyle pat patladı. "Zamanla hepsini hatırlayacaksın, dostum." dedi. "Lily sana her şeyi hatırlatacak."

"Lily?" diye sordu genç adam. Bu isim bir yerden tanıdık geliyordu ama onun ne olduğunu bilmiyordu. Tek söyleyebileceği şey bu ismi söylemek bile onun içini rahatlatıyordu.

"Hey Kalkuyruk! Aylak! Onu buldum!"

Genç adam merdivenlerden koşarak inen diğer iki genci gördüğünde biraz daha rahatlamıştı. Ama yine de anlamadığı bir sürü şey vardı. Neden buradaydı? Ve burası neresiydi? Kimdi bu insanlar? Arkadaş olduklarını söylüyorlardı ama-

Aylak ona sıkıca sarılırken, Kalkuyruk sadece tokalaşmakla yetinmişti. "Her şey için teşekkürler!" diye fısıldadı Aylak genç adamın kulağına. "Harry-"

"Aylak," diye yavaşça uyardı Patıayak diğer genç adamı. "biraz daha beklememiz gerekiyor, biliyorsun."

Aylak denen genç adam Patiayak'ın diğer tarafına geçerek onun beline sarıldı. Kalkuryuk önden yürüyordu ve diğerleri arkadan onu takip ediyordu. "Sence de yeterince uzun sürmedi mi?"

"Aylak, kuralları biliyorsun." diye uyardı Patiayak sessizce. "Bunları yaşaması gerekiyor."

"Ama zaten hepsini-"

"Lily!" Genç adam olduğu yerde donup kalmıştı. Onu hatırlıyordu. Kızıl saçlarını, yüzünün her bir detayını. Kalbi deli gibi atıyordu. Hatırlıyordu! "LILY!" diye bağırdı. Genç kız hızla ona döndüğünde gülümsüyordu. Ve genç adam onu nasıl özlediğini hatırladı. Bu gülüşü görmek için ne kadar beklediğini hatırladı. Gözünden bir damla yaş süzülürken, nedenini hala bilmiyordu.

"Beni hatırladın!" dedi Lily, genç adama sarılırken. "Beni hatırladın!"

"Lily-" Patiayak onu durdurmaya çalışmıştı ama çok geçti. Genç kız, genç adama sıkıca sarılmış ve ona adını fısıldamıştı. "Buradan hemen çıkmalıyız!"

"Ama beni hatırladı!" diye bağıırıyordu genç kız, binanın tabanı sarsılırken. Koşuyorlardı ve genç adam neden koştuklarını bilmiyordu. Tek bildiği- her şeyi biliyordu.

Koşmayı bıraktı. Lily, Sirius, Remus ve Peter Hogwarts'ın kapısında onu bekliyorlardı. Ama genç adam koşmayı bırakmış, savaşmayı bırakmıştı. "Bu kaçınıcı?" diye sordu yavaşça. Aralarında uzak bir mesafe olmasına rağmen onu duyabileceklerini biliyordu.

Lily ona doğru bir adım attı. "İki bin on yedinci." dedi. Genç adam gözlerini yumup kollarını açtı. Kendi cehenneminde kısılp kalmıştı. Gördüklerinin hiçbirisi gerçek değildi. Onlar burada değildi ve buradan çıkmasının bir yolu yoktu. Kollarını iki yana açtı ve gözlerini kapattı.

"Seni kurtarmaya çalışmaktan yoruldum, Sümsükus!" dedi yavaşça. Gülümsedi. Birazdan her şeye en baştan başlayacaktı. Tıpkı önceki denemeleri gibi. Derin bir nefes aldı.

"Seni kurtarmaya çalışmaktan yoruldum, Sümsükus!" Arkasından gelen genç adam onu yakaladı ve üzerinde düşmekte olan kolonlardan kurtardı. "Artık buna bir son vermenin zamanı geldi!"

"Sen sadece benim kafamdasın, James!" diye bağırdı Severus, ellerini başının iki yanına yapıştırmış, kafasına vuruyordu avuç içleriyle. "Buradan kurtuluş yok! Bunu hakettim! Bu cehennemi ben yarattım!"

"Çatalak, acele et!" Patiayak arkadaşına doğru koşup onu kolundan yakaladı. "Bir an önce gitmeliyiz buradan. Bugün değil, dostum. Bugün kurtaramayız!"

Çatalak, Sirius'u kolundan yakaladı. "Bugün bizimle geliyorsun, Sümsükus!" dedi. Severus gözlerini yumdu ve James ve Sirius ile koşmaya başladı. Hogwarts'ın kapısından son anda kendini dışarıya attığında her yer bembeyazdı. Etrafında kimse yoktu. Ve tek bildiği şey düştüğüydü. Düşüyordu. Ellerini yüzüne kapattı ve bunun bir son bulması için yalvardı.

Severus Snape ellerini yüzünden kaldırıp gözlerini yavaşça açtı. Derin derin nefes alıp veriyordu. Dikkatli bir şekilde etrafına baktı ama nerede olduğunu bilmiyordu. Hogwarts'da olmalıydı. Yerdeydi. Bir köşeye sinmişti ve uzaktan sesler geldiğini duyabiliyordu. Slytherin Ortak Salon'una benziyordu bulunduğu yer, ama hala emin olamıyordu. Büyük Salon da neresiydi? Nefes almayı kesti. Peki kimdi o? Derin bir nefes aldı. Ne olmuştu ona?

"Lily?"

son.